

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1286/2008

z dnia 16 grudnia 2008 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 193/2007 nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 192/2007 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących między innymi z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 15 i 19,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

I. POPRZEDNIE DOCHODZENIE I OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) W dniu 30 listopada 2000 r. rozporządzeniem (WE) nr 2603/2000⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz określonych rodzajów politereftalanu etylenu („PET”) pochodzącego między innymi z Indii („kraj, którego dotyczy postępowanie”) („pierwotne dochodzenie”).
- (2) W następstwie przeglądu wygaśnięcia Rada, rozporządzeniem (WE) nr 193/2007⁽³⁾, nałożyła na okres kolejnych pięciu lat ostateczne cło wyrównawcze na przywóz określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego z Indii („rozporządzenie antysubsydjne”). Produkt

objęty postępowaniem jest objęty kodem CN 3907 60 20. Stawki cła ustalone dla eksporterów indywidualnych wynoszą od 0 do 106,5 EUR/tonę, natomiast na przywóz od pozostałych eksporterów nałożono cło rezydualne wynoszące 41,3 EUR/tonę.

- (3) Ponadto rozporządzeniem (WE) nr 192/2007⁽⁴⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz tego samego produktu pochodzącego z Indii („rozporządzenie antydumpingowe”). Zgodnie z powyższym rozporządzeniem stawki cła ustalone dla eksporterów indywidualnych wynoszą od 88,9 do 200,9 EUR/tonę, natomiast na przywóz od pozostałych eksporterów nałożono cło rezydualne wynoszące 181,7 EUR/tonę.
- (4) Zgodnie z zasadą, że żaden produkt nie może być objęty jednocześnie cłem antydumpingowym i wyrównawczym w celu eliminacji tych samych skutków powstałych z tytułu dumpingu lub subsydiów wywozowych, poziom cła antydumpingowego w rozporządzeniu antydumpingowym uwzględnia wysokość cła wyrównawczego nałożonego rozporządzeniem antysubsydjnym zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Po nałożeniu ostatecznego cła wyrównawczego rząd Indii twierdził, że zmieniły się okoliczności odnoszące się do dwóch programów subsydiowania (programu „Duty Entitlement Passbook” oraz programu „Income Tax Exemption”: zwolnienia z podatku dochodowego zgodnie z sekcją 80 HHC ustawy o podatku dochodowym) oraz że zmiany te mają charakter trwały. Rząd Indii utrzymywał, że wskutek tego poziom subsydiowania prawdopodobnie się zmniejszył, a zatem środki, które wprowadzono częściowo w odniesieniu do tych programów, powinny zostać skorygowane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.2007, s. 34.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.2007, s. 1.

- (6) Komisja zbadała dowody przedłożone przez rząd Indii i uznała je za wystarczające do uzasadnienia wszczęcia przeglądu zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego, ograniczonego do poziomu subsydiowania przywozu określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego z Indii. Po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja wszczęła, poprzez zawiadomienie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu przeglądu”), częściowy przegląd okresowy z urzędu dotyczący rozporządzenia (WE) nr 193/2007.
- (7) Celem dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego jest ocena potrzeby utrzymania, zniesienia lub zmiany obowiązujących środków w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, które korzystały z jednego lub obu zmienionych programów subsydiowania, w przypadku gdy przedstawiono wystarczające dowody zgodnie z odpowiednimi postanowieniami zawiadomienia o wszczęciu przeglądu. W toku dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego oceniana jest również potrzeba, zależnie od ustaleń przeglądu, skorygowania środków stosowanych względem innych przedsiębiorstw, które współpracowały w dochodzeniu prowadzącym do ustalenia poziomu obowiązujących środków lub środka rezydualnego stosowanego względem wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

III. OKRES OBJĘTY DOCHODZENIEM

- (8) Dochodzenie objęło okres od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

IV. STRONY, KTÓRYCH DOTYCZY DOCHODZENIE

- (9) Komisja poinformowała oficjalnie o wszczęciu dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego rząd Indii oraz tych indyjskich producentów eksportujących, którzy współpracowali w poprzednim dochodzeniu, zostali wymienieni w rozporządzeniu (WE) nr 193/2007 jako korzystający z któregośkolwiek z dwóch rzekomo zmienionych programów subsydiowania i zostali umieszczeni w załączniku do zawiadomienia o wszczęciu przeglądu, jak również producentów wspólnotowych. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie. Przedłożone przez strony pisemne i ustne uwagi zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach wzięte pod uwagę.
- (10) Ze względu na liczbę stron objętych tym przeglądem przewidziano zastosowanie metod kontroli wyrywkowej w dochodzeniu w sprawie subsydiowania, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.
- (11) Dwóch producentów eksportujących zgłosiło się i dostarczyło informacje wymagane do kontroli wyrywkowej. W związku z powyższym nie uznano zastosowania metod kontroli wyrywkowej za konieczne. Jeden z dwóch producentów eksportujących, którzy przedłożyli formularze dotyczące kontroli wyrywkowej, powiadomił

jednak później Komisję, że nie zamierza wypełniać pełnego formularza ani dostarczać danych potrzebnych do celów dochodzenia.

- (12) Komisja przesłała zatem kwestionariusz jednemu producentowi, który kwalifikował się do tego przeglądu, a mianowicie firmie Pearl Engineering Polymers Ltd („przedsiębiorstwo”), i otrzymała od tego producenta odpowiedź na tenże kwestionariusz. Skierowano także kwestionariusz do rządu Indii. Otrzymano odpowiedzi zarówno od przedsiębiorstwa, jak i od rządu Indii.
- (13) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do określenia subsydiowania. Przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących zainteresowanych stron:

1) Rząd Indii

Ministerstwo Handlu, New Delhi.

2) Producenci eksportujący w Indiach

Pearl Engineering Polymers Ltd, New Delhi.

V. UJAWNIE NIE I UWAGI W SPRAWIE PROCEDURY

- (14) Poinformowano rząd Indii i pozostałe zainteresowane strony o podstawowych faktach i okolicznościach, w oparciu o które zamierza się zaproponować zmianę stawki cła mającej zastosowanie wobec jednego współpracującego producenta indyjskiego oraz wobec niewspółpracującego producenta także wymienionego w załączniku do zawiadomienia o wszczęciu przeglądu, jak również o zamiarze utrzymania obowiązujących środków w odniesieniu do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach tego częściowego przeglądu okresowego. Wspomniane strony miały również stosowną ilość czasu na zgłoszenie uwag. Wszystkie opinie i uwagi zostały należycie wzięte pod uwagę, jak przedstawiono poniżej.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (15) Produkt objęty powyższym przeglądem jest taki sam jak produkt, którego dotyczy rozporządzenie (WE) nr 193/2007, tj. PET o liczbie lepkościowej 78 ml/g lub wyższej, według normy ISO 1628-5, pochodzący z kraju, którego dotyczy postępowanie. Obecnie jest on objęty kodem CN 3907 60 20.

C. SUBSYDIA

I. WPROWADZENIE

- (16) W oparciu o informacje przedłożone przez rząd Indii i jednego współpracującego producenta eksportującego oraz w oparciu o odpowiedzi na kwestionariusz Komisji przebadano następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że w ich ramach udzielane są subsydia:

- a) program „Advance Authorisation” (uprzednio znany jako program „Advance Licences”) („AAS”);

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 z 27.9.2007, s. 16.

- b) program „Duty Entitlement Passbook” („DEPS”);
- c) program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”);
- d) program „Income Tax Exemption” („ITES”);
- e) program „Focus Market” („FMS”);
- f) program „Target Plus” („TPS”).

(17) Programy a), b), c), e) i f) wymienione powyżej opierają się na Ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się rząd Indii do publikowania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Polityka eksportowa i importowa”, które Ministerstwo Handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dla ODP w niniejszej sprawie ma zastosowanie jeden dokument z zakresu polityki eksportowej i importowej, tj. pięcioletni plan dotyczący okresu od dnia 1 września 2004 r. do dnia 31 marca 2009 r. („polityka EXIM 04-09”). Ponadto rząd Indii w „Podręczniku procedur – 1 września 2004 r. do 31 marca 2009 r., tom I” („PP I 04-09”) przedstawił również procedury, które regulują politykę EXIM 04-09. Podręcznik procedur jest również regularnie uaktualniany.

(18) Programy zwolnień z podatku dochodowego wymienione powyżej pod lit. d) opierają się na Ustawie o podatku dochodowym z 1961 r., którą corocznie zmienia Ustawa o finansach.

(19) Zgodnie z art. 11 ust. 10 rozporządzenia podstawowego Komisja zaprosiła rząd Indii do udziału w dodatkowych konsultacjach odnoszących się zarówno do zmienionych, jak i niezmienionych programów w celu wyjaśnienia okoliczności faktycznych dotyczących tych programów oraz w celu wypracowania wspólnego rozwiązania. Po przeprowadzeniu tych konsultacji, przy braku wspólnie uzgodnionego rozwiązania w odniesieniu do tych programów, Komisja objęła te wszystkie programy dochodzeniem w sprawie subsydiowania.

(20) Jedna z zainteresowanych stron, reprezentująca przemysł wspólnotowy, utrzymywała, że eksporterzy indyjscy mogą nadal korzystać z szeregu innych programów i subsydiów. Z informacji wskazujących, że współpracujący producent eksportujący korzystał z tych programów, nie wynikły jednak jednoznaczne dowody. W związku z powyższym nie zajmowano się więcej tymi sprawami dla celów tego konkretnego postępowania.

II. POSZCZEGÓLNE PROGRAMY

1. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

a) Podstawa prawna

(21) Szczegółowy opis programu znajduje się w pkt 4.1.1–4.1.14 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziałach

4.1–4.30 PP I 04-09. Program ten był zwany programem „Advance Licences” podczas poprzedniego dochodzenia w ramach przeglądu, które doprowadziło do nałożenia rozporządzeniem (WE) nr 193/2007 obowiązującego obecnie ostatecznego cła wyrównawczego.

b) Kwalifikowalność

(22) AAS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo w motywie 23. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Wytwórcy eksporterzy i handlowcy eksporterzy „powiązani” z wytwórcami pomocniczymi kwalifikują się do AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do AAS w ramach zapotrzebowań rocznych. Wytwórcy eksporterzy realizujący dostawy do eksportera końcowego mają prawo korzystania z AAS z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w pkt 8.2 polityki EXIM 04-09, tacy jak dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz („EOU”), kwalifikują się do AAS w odniesieniu do kategorii „uznanych za wywóz”. Wreszcie, dostawcom pośrednim wytwórców eksporterów przysługują świadczenia na kategorii „uznane za wywóz” w ramach podprogramów „Advance Release Order” („ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

c) Zastosowanie w praktyce

(23) Zezwolenia zaliczkowe mogą być wydawane w odniesieniu do następujących elementów:

(i) *Wywóz fizyczny*: Jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz komponentów do produkcji określonego wyrobu przeznaczanego do wywozu. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony do wywozu musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczanego do wywozu.

(ii) *Zapotrzebowanie roczne*: Takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym do wywozu, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia może – do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie jego dotychczasowych wielkości wywozu – dokonywać bezcłowego przywozu każdego surowca używanego do produkcji artykułów zakwalifikowanych do takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie dowolnego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła.

- (iii) *Dostawy pośrednie*: Ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt wywozowy, dzieląc między siebie proces produkcyjny. Producent eksporter, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu komponentów oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach AAS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i zobowiązany jest dokonać wywozu gotowego produktu.
- (iv) *Kategoria „uznane za wywóz”*: Ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz komponentów niezbędnych do wytwarzania towarów, które mają być sprzedawane w charakterze „uznanych za wywóz” dla kategorii klientów wymienionych w pkt 8.2 lit. b)–f), g), i) oraz j) polityki EXIM 04-09. Według rządu Indii sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawany jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do EOU lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SSE”).
- (v) *ARO*: Posiadacz AAS zamierzający pozyskać komponenty ze źródeł lokalnych w miejsce przywozu bezpośredniego ma możliwość zaopatrywania się w nie w oparciu o program ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe są poświadczane jako ARO i przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do korzystania ze świadczeń z tytułu kategorii uznanych za wywóz zgodnie z pkt 8.3 polityki EXIM 04-09 (czyli z AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, premii eksportowej za uznany wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO refunduje się dostawcy podatki i cła zamiast refundować je końcowemu eksporterowi w postaci zwrotu/refundacji ceł. Refundację podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do materiałów do produkcji ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu.
- (vi) *Krajowa akredytywa otwarta przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólna)*: Ten podprogram podobnie obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie akredytywy krajowej na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie przez bank unieważnione jedynie w odniesieniu do wartości i wolumenu towarów pochodzących ze źródeł lokalnych zamiast z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z pkt 8.3 polityki EXIM 04-09 (czyli z AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, premii eksportowej za uznany wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).
- (24) Ustalono, że w trakcie ODP współpracujący eksporter uzyskał ustępstwa jedynie w ramach dwóch podprogramów związanych z produktem objętym postępowaniem, a mianowicie w ramach (i) AAS z tytułu wywozu fizycznego oraz w ramach (iv) AAS w kategorii „uznane za wywóz”. W związku z tym nie jest potrzebne ustalenie konieczności zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych niewykorzystanych podprogramów.
- (25) Po nałożeniu rozporządzeniem (WE) nr 193/2007 obowiązującego obecnie ostatecznego cła wyrównawczego rząd Indii zmodyfikował system kontroli mający zastosowanie do AAS. Konkretnie, w celu umożliwienia przeprowadzenia kontroli przez władze Indii posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej zużycia i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju” we wskazanym formacie (rozdziały 4.26, 4.30 i załącznik 23 do PP I 04-09), czyli rejestru rzeczywistego zużycia. Rejestr ten musi zostać skontrolowany przez zewnętrznego biegłego księgowego/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem. Wyżej wspomniane przepisy mają jednak zastosowanie jedynie do zezwoleń zaliczkowych wydanych w dniu 13 maja 2005 r. lub później. W odniesieniu do wszystkich zezwoleń zaliczkowych wydanych przed tą datą wymaga się, aby ich posiadacze stosowali się do mających uprzednio zastosowanie przepisów dotyczących kontroli, tj. aby prowadzili zgodną z prawdą i odpowiednią dokumentację dotyczącą zużycia i wykorzystania przywożonych towarów objętych pozwoleniem, w formacie wskazanym w załączniku 18 (rozdział 4.30 i załącznik 18 do PP I 02-07).
- (26) W odniesieniu do podprogramów, z których korzystał jedynie współpracujący producent eksportujący, tj. wywozu fizycznego i kategorii „uznane za wywóz”, zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez rząd Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach tego programu ustala rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników („normy SION”). Normy SION istnieją dla większości produktów, w tym dla produktu objętego postępowaniem, i są publikowane w PP II 04-09.
- (27) W związku z powyższym należy zauważyć, że normy SION są regularnie zmieniane. Ponieważ jedynie współpracujący eksporter korzystał z zezwoleń wydanych w różnym czasie, oznacza to także, że przedsiębiorstwo to stosowało podczas ODP różne normy SION.
- (28) Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia docelowego produktu przeznaczonego do wywozu. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania zezwolenia (24 miesiące z dopuszczalnym dwukrotnym przedłużeniem każdorazowo o 6 miesięcy).

- (29) W dochodzeniu w ramach przeglądu ustalono, że chociaż współpracujący producent eksportujący był w stanie określić całkowite zużycie surowców, to nie prowadzono rejestru rzeczywistego zużycia dla produktu objętego postępowaniem. Przypuszczano jedynie, że zużycie jest zgodne z normami SION. Nie można było zatem ustalić, czy wymogi norm SION, określone w konkretnych zezwoleniach w odniesieniu do bezcłowych komponentów, zostały przekroczone pod względem ilości materiałów potrzebnej do wytworzenia ilości referencyjnej docelowego produktu przeznaczonego do wywozu.
- (30) Ponadto w dochodzeniu w ramach przeglądu ustalono, że dokonywano przywozu surowców w ramach trzech różnych zezwoleń oraz różnych norm SION, a następnie surowce te były mieszane i fizycznie wykorzystywane w procesie produkcyjnym tego samego wywożonego towaru. Fakt, że istnieją trzy różne normy SION, określające różne normy zużycia dla każdego z surowców, dodatkowo uwidacznia, jak trudne jest ustalenie rzeczywistego zużycia w przypadku współpracującego eksportera. W związku z powyższym jest jasne, że prowadzenie rejestru rzeczywistego zużycia stanowi podstawowy wymóg pozwalający na kontrolę, czy ilość bezcłowych komponentów przekracza ilość materiałów potrzebną do wytworzenia ilości referencyjnej docelowego produktu przeznaczonego do wywozu.
- (31) W dochodzeniu w ramach przeglądu ustalono także, że określone przez władze Indii wymogi dotyczące kontroli albo nie były respektowane, albo nie zostały jeszcze sprawdzone w praktyce. W odniesieniu do zezwoleń zaliczkowych wydanych przed dniem 13 maja 2005 r. potrzebne rejestry rzeczywistego zużycia i zapasów (tj. załącznik 18) nie zostały przesłane właściwym organom, a więc nie zostały skontrolowane przez rząd Indii. W odniesieniu do zezwoleń zaliczkowych wydanych po dniu 13 maja 2005 r. wymaga się prowadzenia potrzebnych rejestrów rzeczywistego zużycia i zapasów, lecz rząd Indii nie skontrolował jeszcze zgodności tych rejestrów z wymogami polityki EXIM. W szczególności rejestry te zostały skontrolowane przez biegłych księgowych zgodnie z wymogami zawartymi w odpowiednich przepisach indyjskich wymienionych w motywie 25, jednak ani przedsiębiorstwo, ani biegły księgowy nie przechowali dokumentacji dotyczącej przebiegu procesu tej certyfikacji. Nie było planu audytu ani żadnych dodatkowych materiałów dotyczących przeprowadzonego audytu, nie zachowano też żadnych informacji dotyczących stosowanej metodologii i szczególnych wymogów potrzebnych do wykonania tak dokładnej pracy, wymagającej szczegółowej wiedzy technicznej na temat procesów produkcyjnych, wymogów polityki EXIM oraz procedur księgowych. Biorąc pod uwagę tę sytuację, uznaje się, że eksporter objęty dochodzeniem nie był w stanie wykazać, że odpowiednie postanowienia polityki EXIM zostały spełnione.
- d) Uwagi do ujawnionych informacji
- (32) Współpracujący eksporter zakwestionował powyższe ustalenia, w szczególności w odniesieniu do wniosków dotyczących biegłego księgowego przedstawionych szczegółowo w motywie 31. W tym celu twierdzono, że brak jest jakichkolwiek krajowych bądź międzynarodowych przepisów prawnych, zgodnie z którymi przedsiębiorstwo podlegające audytowi byłoby zobowiązane do przechowywania dokumentacji na temat sposobu przeprowadzenia audytu. Przeciwnie, prawo indyjskie przewiduje, że dokumenty robocze są własnością audytora. W powyższych okolicznościach, oraz uwzględniając to, że przed wizytą weryfikacyjną nie zwrócono się do biegłego księgowego z prośbą o spotkanie, fakt, że przedsiębiorstwo podlegające audytowi nie posiadało wspomnianych dodatkowych dokumentów podczas wizyty weryfikacyjnej, nie powinien być wykorzystywany przeciwko niemu. Twierdzono ponadto, że z rozporządzenia podstawowego w żadnym razie nie wynika upoważnienie dla służb Komisji do weryfikowania dokumentów przechowywanych poza siedzibą przedsiębiorstwa objętego dochodzeniem, tak jak by to miało miejsce w przypadku niezależnego księgowego. Podnoszono także argument, że rzeczywiste zużycie w przypadku jedyne współpracującego producenta było wyższe od przewidzianego w normach SION dla każdego komponentu oraz że nie doszło do nadmiernego umorzenia należności celnych.
- (33) W związku z powyższym przypomina się, że proces weryfikacji dokonywany przez biegłego księgowego oraz wydanie odpowiedniego zaświadczenia stanowią część systemu kontroli wprowadzonego przez rząd Indii w jego polityce EXIM. W tym celu w polityce EXIM wprowadzono osobę biegłego księgowego jako podmiotu działającego w ramach wdrażania tego systemu, a Komisja musiała zbadać, czy wspomniany system kontroli został skutecznie zastosowany. Przedsiębiorstwo nie mogło wykazać, że ono samo bądź wyznaczony biegły księgowy posiadają jakąkolwiek dokumentację dotyczącą kontroli przeprowadzonych w celu wydania zaświadczenia przewidzianego w polityce EXIM, z czego wynika, że przedsiębiorstwo nie było w stanie udowodnić, że spełnione zostały odpowiednie warunki polityki EXIM. W odniesieniu do twierdzenia przedsiębiorstwa, że nie miało miejsca żadne nadmierne umorzenie należności celnych, przypomina się, że rzeczywista sytuacja zastana na miejscu (tj. pomieszczenie komponentów i wytworzonych produktów, stosowanie różnych norm SION, brak przewidzianych w polityce EXIM rejestrów rzeczywistego zużycia) oraz fakt, że dopełnienie koniecznych ostatecznych czynności kontrolnych przez rząd Indii jeszcze nie nastąpiło, powodują, że nie sposób przeprowadzić jakichkolwiek obliczeń odnoszących się do rzeczywistego zużycia i związanego z nim nadmiernego umorzenia należności celnych przypadających na zezwolenie i normę SION.
- e) Wnioski
- (34) Zwolnienie z ceł przywozowych stanowi subsyduum w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tzn. finansowy wkład rządu Indii, który przyznał świadczenie eksportorowi objętemu dochodzeniem.
- (35) Dodatkowo, korzystanie z AAS z tytułu wywozu fizycznego oraz z AAS w kategorii „uznane za wywóz” jest niewątpliwie prawnie uzależnione od dokonania wywozu i w związku z tym powinno być traktowane jako subsydia szczególne i powinno podlegać środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tych programów.

- (36) Żaden z dwóch podprogramów wykorzystywanych w niniejszym przypadku nie może być uważany za dozwolony system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiadają one zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie zastosował skutecznie systemu ani procedury kontroli w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty były użyte do wytworzenia produktu wywożonego (załącznik II część II pkt 4 rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze – załącznik III część II pkt 2 rozporządzenia podstawowego). Same normy SION nie mogą zostać uznane za mechanizm kontroli rzeczywistego zużycia, ponieważ bezcłowe komponenty przywożone w ramach zezwoleń, do których odnoszą się różne normy SION, są mieszane w tym samym procesie produkcyjnym wywożonego towaru. Stosowanie tego typu procesu nie daje rządowi Indii możliwości odpowiednio dokładnej kontroli ilości komponentów zużytych do produkcji przeznaczonej do wywozu i ustalenia, z którą wartością odniesienia wskazaną w normach SION należy te ilości porównywać. Ponadto rząd Indii nie przeprowadził bądź jeszcze nie zakończył skutecznej kontroli w oparciu o prawidłowo prowadzony rejestr rzeczywistego zużycia. Rząd Indii nie przeprowadził również dalszego badania opartego na faktycznie zaangażowanych do produkcji środkach, pomimo że czynność ta powinna być normalnie wykonana w przypadku braku skutecznego systemu kontroli (załącznik II część II pkt 5 oraz załącznik III część II pkt 3 do rozporządzenia podstawowego). Przypomina się ponadto, że przedsiębiorstwo, o którym mowa, nie posiadało rejestru zużycia pozwalającego na zweryfikowanie rzeczywistego zużycia surowca przypadającego na typ produktu. Zatem nawet gdyby wprowadzono skuteczny system kontroli, rząd Indii nie byłby w stanie ustalić, jakie ilości komponentów zostały zużyte w procesie produkcji wywożonego produktu. Wreszcie, udział biegłych księgowych w procesie kontroli nie doprowadził do poprawy systemu kontroli, ponieważ nie istnieją szczegółowe przepisy określające, w jaki sposób biegli księgowi powinni wykonywać powierzone im zadania, a informacje przedstawiane podczas dochodzenia nie mogły zapewnić spełnienia wymogów zawartych w wyżej wspomnianych przepisach ustanowionych zgodnie z rozporządzeniem podstawowym.
- (37) Dwa przedmiotowe podprogramy podlegają zatem objęciu środkami wyrównawczymi.
- f) *Obliczenie kwoty subsydium*
- (38) Przy braku dozwolonych systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze, świadczenie podlegające środkom wyrównawczym jest umorzeniem całkowitych należności celnych przywozowych, normalnie należnych w związku z przywozem składników produkcji. W związku z powyższym zauważa się, że w rozporządzeniu podstawowym przewiduje się nie tylko objęcie wyrównaniem „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i załącznikiem I lit. i) rozporządzenia podstawowego wyrównaniu podlega jedynie nadmierne umorzenie należności celnych, pod warunkiem spełnienia warunków określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. Warunki te nie były jednak spełnione w niniejszym przypadku. Zatem, w przypadku stwierdzenia braku odpowiedniego systemu monitorowania, nie ma zastosowania powyższy wyjątek dotyczący systemów zwrotu ceł, natomiast zastosowanie ma zwykła zasada wyrównywania kwot niezapłaconych należności celnych (dochód utracony), a nie jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia. Jak wskazano w załączniku II część II oraz w załączniku III część II do rozporządzenia podstawowego, obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie należy do organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego do organu tego należy jedynie ustalenie wystarczających dowodów pozwalających zakwestionować adekwatność domniemanego systemu kontroli.
- (39) Kwota subsydium dla eksportera, który korzystał z AAS, została obliczona na podstawie niepobranych należności celnych przywozowych (cło podstawowe i szczególne cła dodatkowe) za materiały przywożone w ramach dwóch podprogramów stosowanych podczas ODP dla produktu objętego postępowaniem (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń poniesione opłaty, niezbędne do uzyskania subsydium, zostały odjęte od kwoty subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została przydzielona do obrotu pochodzącego z wywozu produktu objętego postępowaniem podczas ODP, stanowiącego odpowiedni mianownik, ponieważ subsydium zależy od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych.
- (40) Stopa subsydiowania jedynego współpracującego producenta podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 12,8 %.
- ## 2. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPS”)
- a) *Podstawa prawna*
- (41) Szczegółowy opis DEPS zawarto w pkt 4.3 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 4 PP I 04-09.
- (42) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nie otrzymał żadnych świadczeń w ramach DEPS, które mogłyby stanowić podstawę do zastosowania środków wyrównawczych. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach tego dochodzenia.
- ## 3. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)
- a) *Podstawa prawna*
- (43) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 5 PP I 04-09.

b) *Kwalifikowalność*

- (44) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksporterzy i handlowcy eksporterzy „powiązani z” producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (45) Zgodnie z warunkiem obowiązku wywozu przedsiębiorstwo może przywozić dobra inwestycyjne (nowe, a od kwietnia 2003 r. – dobra inwestycyjne używane, niemające więcej niż 10 lat) po obniżonej stawce celnej. W tym celu rząd Indii wystawia, po otrzymaniu stosownego wniosku i uiszczeniu opłaty, licencję EPCGS. Od kwietnia 2000 r. począwszy, program ten przewiduje obniżoną stawkę cła przywozowego wynoszącą 5 % dla wszystkich dóbr inwestycyjnych przywożonych w ramach tego programu. Do dnia 31 marca 2000 r. stosowana była efektywna stawka celna w wysokości 11 % (w tym 10 % dopłaty), a w przypadku przywozów o znacznej wartości stosowano zerową stawkę celną. Aby spełnić obowiązek związany z wywozem, przywożone dobra inwestycyjne muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania w określonym okresie pewnej ilości towarów przeznaczonych do wywozu.

- (46) Posiadacze licencji EPCGS mogą również zaopatrzyć się w dobra inwestycyjne lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr inwestycyjnych może spożytkować przedmiotowe uprawnienie na bezcłowy przywóz składników potrzebnych do produkcji takich dóbr inwestycyjnych. Lokalny producent może również wystąpić o przyznanie świadczenia w ramach kategorii „uznane za wywóz” w związku z dostarczeniem dóbr inwestycyjnych posiadaczowi licencji EPCGS.

d) *Uwagi do ujawnionych informacji*

- (47) Po ujawnieniu informacji nie wniesiono żadnych uwag w odniesieniu do EPCGS.

e) *Wnioski w sprawie programu EPCGS*

- (48) W ramach EPCGS zapewnia się subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Obniżenie ceł stanowi wkład finansowy rządu Indii, ponieważ ta ulga zmniejsza jego wpływy z cła, które byłoby należne w przeciwnym przypadku. Ponadto obniżenie cła stanowi korzyść na rzecz eksportera, ponieważ zaoszczędzone należności celne przywozowe poprawiają jego płynność finansową.

- (49) Ponadto korzystanie z EPCGS jest prawnie uzależnione od dokonania wywozu, ponieważ takich licencji nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten traktuje się zatem jako subsyidium szczególne, podlegające środkom wyrównawczym w myśl art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (50) Wreszcie, programu tego nie można uznać za dozwolony system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra inwestycyjne nie

wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w załączniku I lit. i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one zużyte do wytworzenia wywożonych produktów.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (51) Jedyny współpracujący eksporter nie zakupił żadnych dóbr inwestycyjnych w OD. Przedsiębiorstwo korzystało jednak nadal ze zwolnień z cła dla dóbr inwestycyjnych zakupionych przed OD na kwotę ustaloną w pierwotnym dochodzeniu. Jak ustalono w pierwotnym dochodzeniu, kwota subsydium uzyskana w ODP została obliczona, na podstawie niezapłaconych należności celnych od przywiezionych dóbr inwestycyjnych i została rozłożona na okres, który odzwierciedla rzeczywistą amortyzację takich aktywów producenta eksportującego. Zgodnie z ustaloną praktyką tak obliczona kwota, którą można przyporządkować do ODP, została dostosowana poprzez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia całkowitej wartości korzyści odniesionych w tym czasie. Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego poniesione opłaty, niezbędne do uzyskania subsydium, odjęto od tej sumy celem uzyskania wielkości subsydium w liczniku. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została przydzielona do obrotu w wywozie podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, stanowiącego odpowiedni mianownik, ponieważ subsydia zależy od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych. Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do świadczenia uzyskanego podczas ODP przez przedmiotowe przedsiębiorstwo wynosi 0,3 %.

4. Program „Income Tax Exemption” („ITES”)

a) *Podstawa prawna*

Sekcja 80HHC Ustawy o podatku dochodowym 1961 („UPD”)

- (52) W ramach tego programu eksporterzy mogli korzystać z częściowego zwolnienia z podatku dochodowego od zysków pochodzących ze sprzedaży eksportowej. Podstawa prawna dla tego zwolnienia ustalona została w sekcji 80HHC UPD.

- (53) Ten przepis UPD został uchylony, począwszy od roku podatkowego 2005–2006 (tj. od roku budżetowego trwającego od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r.), tak więc po dniu 31 marca 2004 r. nie przyznaje się żadnych korzyści na mocy sekcji 80HHC UPD. Jedyny współpracujący producent eksportujący nie korzystał podczas ODP z żadnych świadczeń w ramach tego programu. W związku z powyższym, ponieważ wycofano się z tego programu, zgodnie art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie będą w odniesieniu do niego ustalone środki wyrównawcze.

5. Program „Focus Market” („FMS”)

a) Podstawa prawna

- (54) Szczegółowy opis FMS zawarto w rozdziale 3.9 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 3.20 PP I 04-09. Chociaż przedsiębiorstwo zgłosiło ten program, dochodzenie ujawniło, że nie otrzymało ono w jego ramach żadnych świadczeń podczas ODP. Ponieważ ustalono, że współpracujący producent eksportujący nie uzyskał w ramach tego programu żadnych świadczeń, które podlegałyby wyrównaniu, uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach tego dochodzenia.

6. Program „Target Plus” („TPS”)

a) Podstawa prawna

- (55) Szczegółowy opis TPS zawarto w rozdziale 3.7 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 3.2 PP I 04-09.

b) Kwalifikowalność

- (56) Każdy producent eksportujący kwalifikuje się do korzystania z tego programu.

c) Zastosowanie w praktyce

- (57) Celem tego programu jest przyznanie przedsiębiorstwom premii zwiększającej ich obrót w wywozie. W tym celu w ramach programu umożliwia się przedsiębiorstwom, które się do niego kwalifikują, skorzystanie z kredytu celnego wynoszącego 5–15 % kwoty wynikającej z różnicy między wartościami wywozu w dwóch kolejnych latach budżetowych, obliczonymi na podstawie cen FOB.
- (58) Przedsiębiorstwa, które pragną skorzystać z tego programu, muszą złożyć wniosek do Ministerstwa Handlu i Przemysłu. Po udzieleniu zezwolenia właściwe organy wydają licencję określającą kwotę kredytu celnego.
- (59) W marcu 2006 r. zaprzestano realizacji tego programu i z czasem zastąpiono go dwoma nowymi programami, programem „Focus Market” i programem „Focus Product”. Do marca 2007 r. można było nadal składać wnioski o wydanie licencji TPS, a przedsiębiorstwa korzystające z tego programu mogą korzystać z uprawnień do odpowiednich kredytów celnych do marca 2009 r.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

- (60) Współpracujący producent uważał, że w ODP jego przedsiębiorstwo nie uzyskało korzyści pochodzących z tego programu i mając na uwadze to, że program został zlikwidowany w 2006 r., nie powinien on podlegać wyrównaniu. Jednakże jak przedstawiono szczegółowo powyżej, w dochodzeniu ujawniono, że przedsiębiorstwu przyznano świadczenie podczas ODP, a ponadto pomimo tego, że rzeczywiście zaprzestano realizacji tego programu, przedsiębiorstwa mogą nadal czerpać z niego korzyści do 2009 r.

e) Wnioski w sprawie programu „Target Plus”

- (61) W ramach TPS zapewnia się subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia

podstawowego. Kredyt celny w ramach TPS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż zostanie on w końcu wykorzystany jako wyrównanie należności celnych przywózowych, tym samym zmniejszając przychód z cel uzyskiwanych przez rząd Indii, które w przeciwnym przypadku byłyby należne. Ponadto kredyt celny w ramach TPS zapewnia korzyści eksportowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.

- (62) Ponadto korzystanie z programu TPS jest prawnie uzależnione od dokonania wywozu, w związku z czym traktuje się je jako subsydia szczególne, podlegające środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (63) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cel zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu cel za składniki zastępcze w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu cel) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu cel za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego zużycia w procesie produkcyjnym towarów przywożonych na zasadach bezcłowych, a kwota kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystanymi komponentami. Nie istnieje żaden system ani procedura odpowiednia dla potwierdzenia, które komponenty są zużywane w procesie produkcyjnym wywożonego produktu, lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywózowych w rozumieniu załącznika I lit. i) oraz załączników II i III rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu TPS niezależnie od tego, czy dokonuje przywozu jakichkolwiek komponentów. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter zwiększył jedynie swoje obroty w wywozie, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie dokonali przywozu żadnych towarów, których można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu TPS.

f) Obliczenie kwoty subsydium

- (64) Kwota subsydiów stanowiących podstawę zastosowania środków wyrównawczych została obliczona w przeliczeniu na korzyści, co do których ustalono, że odbiorca uzyskał je w trakcie ODP, zaksięgowanych przez współpracującego producenta eksportującego na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na etapie transakcji wywozowej. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium (licznik) została przydzielona do obrotu w wywozie podczas ODP, stanowiącego odpowiedni mianownik, ponieważ subsydia zależą od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych.

(65) Stopa subsydiowania jedyne go współpracującego producenta eksportującego podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,7 %.

III. KWOTA SUBSYDIÓW PODLEGAJĄCYCH WYRÓWNANIU

(66) Przypomina się, że w pierwotnym dochodzeniu ustalono, że margines subsydiowania jedyne go producenta eksportującego

współpracującego w ramach obecnego częściowego przeglądu okresowego wynosił 5,8 %.

(67) Podczas obecnego częściowego przeglądu okresowego ustalono, że kwota subsydiów wyrównawczych, wyrażona proporcjonalnie do wartości, wynosi 13,8 %, jak odnotowano poniżej:

Przedsiębiorstwo \ Program	ALS	DEPS	EPCGS	ITIRAD	FMS	TPS	Ogółem
	%	%	%	%	%	%	%
Pearl Engineering Polymers Ltd	12,8	0	0,3	0	0	0,7	13,8

(68) Biorąc powyższe pod uwagę, uznaje się, że poziom subsydiowania w odniesieniu do jedyne go współpracującego producenta eksportującego wzrósł.

D. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE I ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

I. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

(69) Zgodnie z przepisami art. 19 rozporządzenia podstawowego oraz z podstawami dokonania niniejszego częściowego przeglądu okresowego określonymi w pkt 3 zawiadomienia o wszczęciu przeglądu, ustalono, że margines subsydiowania w odniesieniu do jedyne go współpracującego producenta wzrósł z 5,8 % do 13,8 %, a zatem stawkę cła wyrównawczego nałożonego na tego producenta eksportującego rozporządzeniem (WE) nr 193/2007 należy odpowiednio zmienić.

(70) Drugie przedsiębiorstwo, którego dotyczył obecny częściowy przegląd okresowy, a mianowicie Reliance Industries Ltd, miało najwyższy margines subsydiowania w pierwotnym dochodzeniu, lecz nie współpracowało w ramach niniejszego przeglądu. Ponieważ przedsiębiorstwo to nie współpracowało, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego ocena musiała opierać się na dostępnych faktach. W związku z powyższym oraz z uwagi na ustalenia dotyczące jedyne go współpracującego eksportera wydaje się również prawdopodobne, że wspomniany niewspółpracujący producent eksportujący będzie nadal korzystać z objętych dochodzeniem programów subsydiowania w co najmniej takim samym stopniu jak ten ustalony w odniesieniu do współpracującego przedsiębiorstwa. Należy zatem uznać, że poziom subsydiowania w odniesieniu do jedyne go niewspółpracującego producenta eksportującego objętego niniejszym przeglądem również wzrósł do 13,8 %, a zatem stawkę cła wyrównawczego nałożonego na tego producenta eksportującego rozporządzeniem (WE) nr 193/2007 należy odpowiednio zmienić.

(71) W odniesieniu do przedsiębiorstw, które współpracowały w pierwotnym dochodzeniu, lecz nie zostały wskazane jako objęte przeglądem w załączniku do zawiadomienia o wszczęciu przeglądu, brak było wskazań, aby stawki cła wyrównawczego i antydumpingowego mające zastosowanie wobec tych przedsiębiorstw powinny zostać ponownie obliczone. W związku z tym wymienione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 193/2007 indywidualne stawki cła mające zastosowanie w odniesieniu

do wszystkich pozostałych stron z wyjątkiem Pearl Engineering oraz Reliance Industries pozostają niezmienione.

(72) Natomiast jeśli chodzi o przedsiębiorstwa, które nie współpracowały ani w niniejszym przeglądzie, ani w pierwotnym dochodzeniu, należy uznać, że nadal korzystają one z objętych dochodzeniem programów subsydiowania w co najmniej takim samym stopniu jak ten ustalony w odniesieniu do współpracującego przedsiębiorstwa. Aby uniknąć przyznawania premii za brak współpracy, uznaje się za stosowne ustalenie poziomu subsydiowania mającego zastosowanie wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w wysokości najwyższej stawki określonej dla każdego z przedsiębiorstw współpracujących w pierwotnym dochodzeniu, tj. w wysokości 13,8 %.

(73) Zmienione stawki cła wyrównawczego powinny zostać ustalone na poziomie nowo ustalonych w toku niniejszego przeglądu stóp subsydiowania, jako że marginesy szkody obliczone w toku pierwotnego dochodzenia antysubsydyjnego nadal je przewyższają.

(74) Stawki cła wyrównawczego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu odzwierciedlają sytuację ustaloną podczas częściowego przeglądu okresowego. Tym samym obowiązują one wyłącznie w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez te przedsiębiorstwa. Przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez jakiegokolwiek przedsiębiorstwo, które nie jest wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez jednostki powiązane z wymienionymi przedsiębiorstwami, nie może korzystać z tych stawek i będzie podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

(75) W celu zapobieżenia sytuacji, w której wahania cen PET powodowane wahaniami cen ropy naftowej staną się przyczyną pobierania wyższych należności celnych, przypomina się, że stosowane środki zostały nałożone w formie określonego cła przypadającego na tonę. Ustalono kwoty wynikają z zastosowania stawki cła wyrównawczego w stosunku do cen eksportowych CIF, które zostały użyte do obliczenia poziomu usuwającego szkodę w pierwotnym dochodzeniu. W ramach niniejszego przeglądu wykorzystano tę samą metodę do celów ustalenia określonych zmienionych stawek cła.

- (76) Marginesy i obowiązujące stawki cła należy zatem obliczyć w sposób wskazany w poniższej tabeli.

	Stawka cła wyrównawczego	Proponowana stawka cła wyrównawczego (EUR/t)
Reliance Industries Ltd	13,8 %	69,4
Pearl Engineering Polymers Ltd	13,8 %	74,6
Senpet Ltd	4,43 %	22,0
Futura Polyesters Ltd	0 %	0,0
South Asian Petrochem Ltd	13,9 %	106,5
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	13,8 %	69,4

- (77) Wszelkie wnioski dotyczące stosowania tych indywidualnych stawek ceł wyrównawczych (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po założeniu nowych podmiotów produkcyjnych lub handlowych) należy niezwłocznie kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odnośnymi informacjami, w szczególności na temat wszelkich zmian w działalności przedsiębiorstwa dotyczącej produkcji, sprzedaży krajowej i eksportowej, związanych na przykład z powyższą zmianą nazwy lub zmianą dotyczącą podmiotów produkcyjnych i handlowych. W stosownych przypadkach, po konsultacji z Komitetem Doradczym, rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

II. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (78) Zmiana stawki cła wyrównawczego będzie miała wpływ na ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 193/2007 na producentów w Indiach.

- (79) W pierwotnym dochodzeniu antydumpingowym cło antydumpingowe zostało tak dostosowane, aby uniknąć podwójnego zaliczania skutków płynących z korzystania z subsydiów wywozowych. W tym względzie, zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽²⁾ oraz z art. 24 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, żaden produkt nie może być objęty jednocześnie środkami antydumpingowymi i wyrównawczymi w celu eliminacji tych samych skutków powstałych z tytułu dumpingu lub subsydiów wywozowych. W toku pierwotnego dochodzenia antysubsydyjnego, jak również w trakcie obecnego częściowego przeglądu okresowego ustalono, że niektóre z programów subsydiowania objętych dochodzeniem, co do których ustalono, że powinny podlegać środkom wyrównawczym, stanowiły subsydia wywozowe w rozumieniu art. 3 ust. 4 lit. a) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Jako takie, subsydia te wpłynęły na ceny eksportowe indyjskich producentów eksportujących, powodując w ten sposób podwyższenie marginesu dumpingu. Innymi słowy, ostateczny margines dumpingu określony w pierwotnym dochodzeniu antysubsydyjnym był częściowo związany z istnieniem subsydiów wywozowych.

- (80) W rezultacie stawki ostatecznego cła antydumpingowego dla producentów eksportujących, których to dotyczy, muszą teraz zostać tak dostosowane, aby uwzględnić w obecnym częściowym przeglądzie okresowym zmieniony poziom świadczeń otrzymywanych w ramach subsydiów wywozowych podczas ODP, co pozwoli odzwierciedlić rzeczywisty margines dumpingu utrzymujący się po nałożeniu dostosowanego ostatecznego cła wyrównawczego, równoważącego wpływ subsydiów wywozowych.

- (81) Innymi słowy, należy uwzględnić nowe poziomy subsydiowania do celów dostosowania uprzednio ustalonych marginesów dumpingu.

- (82) Marginesy i stawki cła mające zastosowanie wobec przedsiębiorstw, których to dotyczy, należy zatem obliczyć w sposób wskazany w poniższej tabeli.

	Stawka cła wyrównawczego (wynikająca z subsydiów wywozowych)	Poziom usuwający szkodę	Stawka cła antydumpingowego	Proponowane cło antydumpingowe (EUR/t)
Reliance Industries Ltd	13,8 %	44,3 %	30,5 %	153,6
Pearl Engineering Polymers Ltd	13,8 %	33,6 %	16,2 %	87,5
Senpet Ltd	4,43 %	44,3 %	39,9 %	200,9
Futura Polyesters Ltd	0 %	44,3 %	14,7 %	161,2
South Asian Petrochem Ltd	13,9 %	44,3 %	11,6 %	88,9
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	13,8 %	44,3 %	30,5 %	153,6

⁽¹⁾ European Commission, Directorate - General for Trade, Directorate H, N-105 B-1049 Brussels.

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

- (83) W celu zapewnienia właściwego wprowadzenia w życie cła wyrównawczego i antydumpingowego poziom cła rezydualnego powinien mieć zastosowanie nie tylko wobec eksporterów niewspółpracujących, ale także wobec tych przedsiębiorstw, które nie dokonywały żadnego wywozu podczas ODP. Przedsiębiorstwa te – o ile spełnią one wymogi określone w art. 20 rozporządzenia podstawowego – wzywa się do przedstawienia wniosku o dokonanie przeglądu na mocy tego artykułu w celu indywidualnej oceny ich sytuacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 193/2007 otrzymuje brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem art. 2, stawka cła wyrównawczego, stosowana w odniesieniu do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, dla produktów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej jest następująca:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka cła wyrównawczego (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Reliance Industries Ltd	69,4	A181
Indie	Pearl Engineering Polymers Ltd	74,6	A182
Indie	Senpet Ltd	22,0	A183
Indie	Futura Polyesters Ltd	0,0	A184
Indie	South Asian Petrochem Ltd	106,5	A585
Indie	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	69,4	A999”

Artykuł 2

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 192/2007 otrzymuje brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem art. 2, stawka cła antydumpingowego, stosowana do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, dla towarów wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej jest następująca:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Reliance Industries Ltd	153,6	A181
Indie	Pearl Engineering Polymers Ltd	87,5	A182
Indie	Senpet Ltd	200,9	A183
Indie	Futura Polyesters Ltd	161,2	A184
Indie	South Asian Petrochem Ltd	88,9	A585

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	153,6	A999
Indonezja	P.T. Mitsubishi Chemical Indonesia	187,7	A191
Indonezja	P.T. Indorama Synthetics Tbk	92,1	A192
Indonezja	P.T. Polypet Karyapersada	178,9	A193
Indonezja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	187,7	A999
Malezja	Hualon Corp. (M) Sdn. Bhd.	36,0	A186
Malezja	MpI Polyester Industries Sdn. Bhd.	160,1	A185
Malezja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	160,1	A999
Republika Korei	SK Chemicals Group: SK Chemicals Co. Ltd	0	A196
	Huvis Corp.	0	A196
Republika Korei	KP Chemical Group: Honam Petrochemicals Corp.	0	A195
	KP Chemical Corp.	0	A195
Republika Korei	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	148,3	A999
Tajwan	Far Eastern Textile Ltd	36,3	A808
Tajwan	Shinkong Synthetic Fibers Corp.	67,0	A809
Tajwan	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	143,4	A999
Tajlandia	Thai Shinkong Industry Corp. Ltd	83,2	A190
Tajlandia	Indo Pet (Thailand) Ltd	83,2	A468
Tajlandia	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	83,2	A999"

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady
R. BACHELOT-NARQUIN
Przewodniczący